

" En toen de schok, de verbazing op de gezichten van het publiek! " Bala, directeur van een lokaal bedrijf, een vriend en een supporter van IISE, begon luid te lachen. " Jammer genoeg waren er maar 100 mensen. Ik zou het gewenst hebben dat er meer getuigen aanwezig zouden zijn geweest."

" Vertel.. Wat is de nieuwe naam van het IISE? " Bala's gast werd een beetje ongeduldig. " Nu ... " Bala weet hoe hij een verhaal spannend kan maken." Men zou eigenlijk een naam in de geest van "Leiderschaps Instituut Azië" of de "Lotus-school voor leiderschap" of iets dergelijks verwachten, maar de nieuwe naam is erg eenvoudig maar zeer doeltreffend. Het internationale Instituut voor Sociale Ondernemers heet vanaf nu „Kanthari”.

Bij Keralites leidt de nieuwe naam eerst tot wat gelach, maar dan volgt al snel de opmerking; "Nu is het duidelijk voor me, dat past precies!".

Kanthari is een kleine, maar uiterst hete chilli peper (zelfs één van de heetste soorten ter wereld), die in het wild overal in Kerala groeit. Kanthari heeft geneeskrachtige kwaliteiten, het zuivert en maakt uiterst wakker! In Malayalam, de lokale taal die in Kerala wordt gesproken, wordt een kind dat de status quo niet altijd accepteerd en voor een eigen mening opkomt ook „Kanthari” genoemd. Met de naam " Kanthari" willen wij een nieuw symbool, een definitie voor diegenen creëren die in de maatschappij durven op te staan om ethisch social verantwoorde projecten te realiseren.

Voor twijfelaars die geloven dat een kleine groep mensen of zelfs individuen de wereld niet kunnen veranderen, adviseren wij om een kleine Kanthari aan een maaltijd toe te voegen. Het zal dan snel duidelijk worden: een kleine Kanthari kan een GIGANTISCH verschil maken.

Beste vrienden en supporters van Braille zonder Grenzen,

De zon schijnt; een lichte wind vormt kleine golfjes op het meer; en een maand geleden is het droge warme seizoen in het Zuiden van India begonnen. Het is Februari, tijd om terug te blikken.

Inhoud

1. TIBET
 - 1.1 De droomfabriek
 - 1.2 Tibet nu
 - 1.3 Blind straattheater
 - 1.4 Het zelf-integratie programma
 - 1.5 Een project onder de zon
 - 1.6 Kiki's Kindergarten
2. KERALA
 - 2.1 Kantharis
 - 2.2 Een stuk in 5 akten
 - 2.3 De derde generatie Kantharis
 - 2.4 Erkenning uit India
 - 2.5 Media

1. TIBET

1.1 De droomfabriek;

In de zomer van 1998, aan het begin van ons Tibetaanse avontuur hadden wij een grote droom. Met groot zelfvertrouwen en op dat ogenblik een gezonde portie naïviteit, hadden we deze droom opgeschreven. Het resultaat waren de volgende vijf doelen;

a. Een voorbereidende basis school voor blinde kinderen, waarin de leerlingen Braille, drie talen, rekenen, mobiliteit en oriëntering zouden leren,

b. Een Brailleboek drukkerij waar schoolboeken en literatuur in Tibetaans, Chinees en Engels Braille gedrukt worden.

c. Een beroepsopleidingscentrum waar de leerlingen kunnen kiezen uit de volgende beroepen of vaardigheden; medische massage, landbouw, veeteelt, tuinbouw, compostproductie, kaasproductie, brood

bakken, tapijtweven, breien, koken enz.

d. Een zelfintegratieprogramma, waarin de blinde kinderen, jongeren en volwassenen zichzelf in regulier onderwijs of beroepen integreren.

e. En last but not least, het doel; dat het project in de toekomst door vroegere blinde studenten wordt gerund.

In de tijd dat wij bovenstaande allemaal bedachten, waren wij “ te nieuw ” op het gebied van de ontwikkelingssamenwerking. De reacties die wij op ons plan mochten ontvangen kwamen dan ook enigszins verrassend. De meest gehoorde opmerkingen waren; "Absoluut niet realistisch!", "Grijp niet naar de sterren!", "Geef alsjeblief geen valse hoop aan de arme blinde kinderen!". Wij leerden snel dat vele mensen niet in grote dromen geloven.

1.2 Tibet nu:

Wij hadden echter een voor ons duidelijk gedefinieerd doel en begonnen dus stilletjes daaraan te timmeren... We deelden de droom in kleinere beter verteerbare hapjes en zochten per deel naar donors die hierin potentieel zagen. We zijn erg dankbaar voor iedereen, die ons vanaf die tijd tot vandaag de dag hebben ondersteund. Dit heeft er toe geleid, dat stap voor stap alles wat gepland was, ook daadwerkelijk gerealiseerd kon worden. De voorbereidende school, de Brailleboekdrukkerij, het beroepsopleidingscentrum en het zelfintegratieprogramma.

"Goed," zeiden eerder genoemde skeptici, "Jullie zijn er weliswaar in geslaagd om dit te realiseren, maar wat nu? Wanneer jullie Tibet verlaten, zal het project instorten. Natuurlijk was dit een grote zorg. Vanaf de start van het project was het doel dat het project op lange termijn door lokale medewerkers geleid zou moeten worden. Uiteindelijk, wat is een project waard, als het op lange termijn niet op eigen voeten kan staan? " Om dit te realiseren is het belangrijk om de juiste mensen met de juiste passie en toewijding te vinden.

We hebben daarom maatregelen getroffen om ook ons vijfde doel in werkelijkheid om te zetten. Wij selecteerden Kyila, Gyendsen en Nyima, drie blinde leerlingen van onze eerste en derde generatie om een passende opleiding te volgen. Kyila en Nyima studeerden Engels in Totness in Engeland. Gyendsen werd opgeleid in Maleisië en Japan in alle facetten van het drukken van Brailleboeken.

En alle drie hebben ze de 11 maanden durende opleiding in het IISE in Kerala ontvangen. Het resultaat; Gyendsen leidt de eerste Brailleboekdrukkerij in Tibet, Kyila heeft haar eigen kleuterschool opgezet en Nyima leidt de school in Lhasa en vertegenwoordigt de belangen van Tibet's blinden.

1.3. Blind toneel

Nyima, Gyendsen en één van onze eerste Tibetaanse collega's, Karma Choedon, hebben samen het curriculum vernieuwd en verschillende creatieve elementen toegevoegd. De studenten leren lezen en schrijven door het opstellen en uitvoeren van toneelstukken. De resultaten worden op verscheidene plaatsen in Lhasa in het Tibetaans, Chinees of in het Engels uitgevoerd. De verhalen variëren van drama's tot komedies die als spiegel aan het publiek worden voorgehouden. Een vaak terugkerende boodschap, is dat het leven als blinde persoon niet minder waard of anders is als dat van een ziende.

1.4 Het zelf-integratie programma.

Succesvolle integratie van blinde studenten in reguliere scholen is vaak alleen mogelijk door hoge financiële investeringen en een grote openheid van leraren en ook ouders. Bijvoorbeeld de situatie in Duitsland: Vele blinde leerlingen hebben een maatschappelijk werker (vaak een dienstweigeraar, die vervangende dienst uitvoert) naast zich in de klas zitten, om hem/haar te assisteren. De vraag is, is dit ACTIEVE integratie? In Tibet bestaan er geen maatschappelijke werkers en de leraren leiden klassen met 40 plus studenten wat hen verhindert voldoende aandacht aan een blinde student te wijden. Door deze omstandigheden werden we gedwongen om een nieuw concept te ontwikkelen; „Zelf-Integratie". Dit werkt echter alleen met blinde kinderen die goed voorbereid zijn en een gezonde portie zelfvertrouwen hebben. Het onderwijs in de Braille

Zonder Grenzen school is erg intensief. De leerlingen leren naast de gebruikelijke vakken ook hoe ze diplomatisch voor hun mening uit kunnen komen. Met deze kennis verkeren zij in een positie waar zij ziende leerlingen voor hulp kunnen vragen en gelijktijdig iets terug aan te bieden hebben. Bevoorbeeld vragen ze de schoolbank buur om hardop te lezen wat op het bord staat en in ruil daarvoor geven ze hulp in Engels en/of Chinees. De blinde leerlingen ontvangen bij ons ook mobiliteit en oriëntatie training, waardoor ze zich vrij snel onafhankelijk in de maatschappij kunnen bewegen. Op deze manier integreren de blinde leerlingen zichzelf in reguliere scholen.

Gyendsen produceert en levert de meeste benodigde schoolboeken in Braille. Wat niet in Gyendsen's Braille boekdrukkerij kan worden gedrukt wordt door de blinde leerlingen met hulp van de ziende leerlingen en Braille typemachines geproduceerd.

34 blinde meisjes en jongens hebben zich in reguliere basis en middelbare scholen geïntegreerd. Sommige leerlingen zijn door klasgenoten tot klassenvertegenwoordigers gekozen. Twee leerlingen, Sonam Bungso en Nyima Chokpa behoren tot de beste leerlingen van hun school.

De meerderheid van de zelf-integratie studenten heeft veel zelfvertrouwen, en daardoor, als elk ander kind, heeft men naast vrienden natuurlijk ook enkele „vijanden”.

Met hun directheid werken ze soms een beetje op de zenuwen van de leraren, maar tot vandaag willen geen van de leraren deze blinde leerlingen in hun klassen missen.

1.5. Een project onder de zon

Er zijn slechts weinig plaatsen op deze aarde die zo zonnig zijn als het Himalayan plateau. Onze boerderij ligt op bijna 4000 meter hoogte, ongeveer 20 kms ten Oosten van Shigatse, de op een na grootste stad in Tibet. De boerderij vormt een groene vlek in het rondom behoorlijke bruine landschap. De velden en de kassen worden met druppel-lijnen van water voorzien – een zeer milieuvriendelijke en water besparende manier om ervoor te zorgen dat alle gewassen voldoende water ontvangen en zich tegen de sterke zonnestralen kunnen verzetten. De zon heeft echter ook een groot voordeel. Traditioneel wordt de zon gebruikt om water te koken en de binnenplaatsen van de huizen in de winter te verwarmen. Onlangs hebben bedrijven, die zonne-energie techniek produceren, Tibet ontdekt. Het Chinese bedrijf „Sunrain” stuurde vijf ingenieurs naar onze boerderij om te testen hoe de zon het beste voor ons project zou kunnen worden ingezet. In de zomer van 2011 schonk het bedrijf 43 heet water zonnecollectoren, er werden 6 doucheruimten voor de leerlingen en medewerkers gebouwd. Dankzij de positieve samenwerking tussen de ingenieurs van Sunrain en onze medewerkers en ook dankzij deze donatie hebben nu zelfs de koeien toegang tot warm water!

Sunrain heeft ook nog minibus aan het project gedoneerd. Deze wordt gebruikt om de blinde studenten te vervoeren die aan de reguliere middelbare scholen in Shigatse studeren

1.6 Kiki's Kindergarten

Ook de 18 kleuters van Kiki's Kindergarten genieten sinds de zomer van een regelmatige hete douche. Dit is voor de meesten 3 tot 5 jarige kinderen een compleet nieuwe ervaring. Heet water dat “zomaar uit de hemel gevallen komt”, maar ook tandenpoetsen, regelmatig schone kleren, gezonde groenten en vruchten vormen allemaal nieuw belevenissen. Kiki's Kindergarten is de eerste integratie kleuterschool in Tibet, misschien zelfs in geheel China. 18 blinde en twee ziende kinderen leven, spelen en leren gezamenlijk. Tibetaans, Engels en Chinees lezen en schrijven in Braille maakt al deel uit van het programma. De ziende kinderen leren dit uiterst logische Braille systeem in een mum van tijd en geeft hen al een goed idee wat lezen betekent.

In een interview voor een nationale TV zender formuleerde Kyila het doel van haar Kleuterschool als volgt: "Ik wil deze kinderen opleiden tot kleine oplettende en kritische denkers." Dit betekent dat Kyila dat in haar „Garten” toekomstige Kantharis plant!”.

2. KERALA

2.1. Kantharis verspreid over de wereld (enkele voorbeelden van Kanthari Alumnis.)

- Kyila is een Kanthari van de eerste generatie. Zij werd opgeleid in het eerste jaar van het IISE in vakken zoals management, fondsenwerving, PR en communicatie. Door het opzetten van haar Kindergarten vervulde zij een oude droom.
- Yoshimi uit Japan, eveneens een 2009 IISE graduent, heeft een mobiele bibliotheek voor blinde en ziende kinderen in het noorden van Thailand opgezet met de naam Always Reading Caravan (ARC). Al meer dan twee honderd boek-hongerige kinderen hebben van ARC's service geprofiteerd.
- Monicah, 2010 IISE graduent, bestrijdt met succes vrouwen besnijdenis praktijken (FGM) in Kenia.
- Khom Raj Sharma (2009) heeft een computertrainingscentrum voor blinde studenten in Nepal opgebouwd. Hij is in 2011 door de Deutsche Welle geïnterviewd.

2.2 Een stuk in 5 akten

Ook in 2011 heeft ons leerplan zich verder ontwikkeld. Naast project planning, management, fondsenwerving, spreken voor publiek, innovatie, boekhouding etc is er een tak toegevoegd waarin nauw wordt samengewerkt met lokale NGOs.

Het Curriculum is opgebouwd als een stuk in 5 akten.

De eerste akte.

In de eerste akte „leven en werken“ de deelnemers in een fictief ontwikkelingsland. In dit land worden de deelnemers geconfronteerd met realiteitsgetrouwe situaties. In 2011 was het land "Nabulai", een klein gefingeerd koninkrijk gelegen tussen "Tansalesia", het fictieve land uit de cursus in 2009 en de „Malaika Islands", een eilandstaat uit de 2010 cursus. De demografie van Nabulai lijkt veel op het kleine Koninkrijk Swaziland. Om de teams praktische ervaring te laten opdoen in ondernemerschap, werden zij gevraagd om mini-businesses op te zetten. Sommige interessante ideeën namen al snel vorm aan: Een „entertainment bedrijfje“ organiseerde Karaoke, dans en film evenementen, een andere groep startte de verkoop van kleine zelfgemaakte snacks en een derde groep begon een Koffie business. Weer een ander team realiseerde in onze radiostudio opnames van door deelnemers gezongen folksongs. „Voices of IISE“ (Stemmen van IISE) kan tegen een donatie op de volgende website worden gedownload: (<http://bwb-iise.org/voices-of-iise/>).

De tweede akte.

Het thema van de tweede akte was "Change for a Change". In deze akte konden de deelnemers alle geleerde vaardigheden in de praktijk omzetten. Zij keerden van de fantasiewereld Nabulai terug naar Kerala en werkten in kleine teams als adviseurs voor lokale NGOs. De NGO's die waren geselecteerd stonden allemaal voor bepaalde uitdagingen; een NGO die zich inzet voor homoseksuelen en lesbiennes, een ander voor kinderen van prostituees, een derde vecht voor de integratie van HIV positieven, en een NGO die zich inzet voor het behoud van een natuurreserveaat. De tweede akt eindigde met een succesvolle publieke tentoonstelling waarin alle projecten werden voorgesteld.

De derde akte

In deze akte nemen de trainees deel aan een internship in NGO's, bedrijven of andere organisaties in India of Nepal.

Anja, een blinde Duitse deelnemster ging naar Humla, één van de meest afgelegen en armste gebieden van Nepal. Zij sloot zich aan bij een project dat door een vroegere IISE deelnemer, Chhitup wordt gerealiseerd. (<http://headnepal.org/>).

Shihab (India) heeft samen met een werknemers van een softwarebedrijf (UST-Global), drie nieuwe producten voor slechtzienden ontwikkeld.

Lukette uit Thailand heeft in Phuket met gehandicapte drugsverslaafden gewerkt.

Thahreer uit Palestina die een organisatie die opkomt voor de rechten van vrouwen in Hebron op wil zetten, had gekozen om een soortgelijke organisatie in Tamil Nadu te ondersteunen. Jammer genoeg ontdekte zij dat de organisatie slechts op papier bestond en dat de zogenaamde 'directeur' zijn eigen vrouw onderdrukte. Tahreer had al snel een nieuw doel gevonden en dat was om het zelfvertrouwen van de vrouw van de directeur te sterken.

Alle deelnemers hebben in de derde akt praktijk ervaring op kunnen doen die hulpvol is bij het implementeren van hun eigen projekt.

De vierde akte.

In de vierde akte hebben de deelnemers hun eigen toekomstige projecten verder ontwikkeld. Ook bereidden zij hun "dreamspeeches" voor die tijdens het eindexamen voor een internationale jury werden gepresenteerd. Het hoogtepunt was natuurlijk de „Graduation day“.

De vijfde akte.

De vijfde akte bestaat uit de realisatie van de geplande projecten.

2.3. De derde generatie

De derde IISE generatie begon in Januari 2011 met 21 deelnemers uit 16 landen. Om verschillende, gedeeltelijk persoonlijke, gedeeltelijk IISE interne redenen, hebben vijf deelnemers de cursus jammer genoeg vroegtijdig verlaten.

Hier een kort overzicht van de geplande projecten van de 2011 IISE graduates:

- Marguerite Woods, Baltimore, USA, blind; "Solution Evolution", een project dat afro Amerikaanse vrouwen, in het bijzonder alleenstaande moeders, in Baltimore steunt.
- K R Raja, Tamil Nadu/India; "Dream Care Children's centre". Raja, een maatschappelijk werker, heeft met gevangenen gewerkt die hun vrouwen hebben vermoord. De kinderen zijn dubbel slachtoffer. Vader zit in de gevangenis en de kinderen hebben geen moeder meer. Vaak landen deze kinderen op straat, in prostitutie of criminaliteit. Raja's projekt zorgt ervoor dat deze kinderen toegang krijgen tot onderwijs waardoor ze een betere toekomst tegemoet kunnen zien.
- Tahreer, Palestina, slechtziend; "Eternal Flame". Tahreer's project zet zich in voor de rechten van vrouwen in Hebron. O.a. wil ze het eerste Internetcafe voor vrouwen openen.
- Marcus, Nigeria; "Bridge" Een opleidingscentrum om kansarme jongeren in Nigeria op te leiden in verschillende beroepen/vaardigheden.
- Nelson, Liberia; "Echo Radio". Nelson geeft gehandicapten en uitgestotenen in de Liberiaanse maatschappij via zijn radio programma een stem.
- Lukette, Thailand, blind "Ready, Steady, Jump!". Lukette zet een kleuterschool op in Laos waar blinde kleuters worden voorbereid zodat ze makkelijker in reguliere basisscholen kunnen integreren (Een zelfde concept als Kiki's Kindergarten).
- Muhammed Shihab, Kerala/India, Slechtziend, "Blind plus!" Een project dat zich hoofdzakelijk op training en beroepsopleiding voor slechtienden richt.
- Femi, Liberia (blind); "Connecting Vision". Femi's project zet zich in voor de zelf-integratie van blinde kinderen en studenten in reguliere scholen in Liberia.
- Vygas, Litouwen (slechtziend); "Runway", Runway geeft weeskinderen training in praktische dagelijkse

vaardigheden zodat zij voorbereid worden op integratie in de maatschappij.

- Beatriz, Peru (Blind); "EduBus - Future on Wheels". Een mobiele school voor blinden die opleiding aan blinden op het afgelegen gebied van de Andes zal verstrekken.
- Drolma, Tibet/China; (Cashing Beck patient)"Highway of Hope". Drolma wil een theehuis starten waar gehandicapte mensen ervaringen kunnen delen en gezamenlijk naar oplossingen zoeken om in de maatschappij geaccepteerd en geïntegreerd te worden.
- Nicholas, Kenia (Blind); "One Society for All". Nicholas wil een alternatief schoolsysteem voor blinde en gemarginaliseerde jonge kinderen ontwikkelen dat leidt tot acceptatie en integratie van deze doelgroep.
- Anja, Duitsland (Blind); "Bats in Action" Anja wil haar project in Brazilië starten. Zij wil samen met de blinden daar naar nieuwe beroepsmogelijkheden zoeken en trainingsmethodes ontwikkelen.
- Keith, Kenia; Keith's doel is het om randgroepjongeren en drop-outs alternatief onderwijs te geven o.a. produceren van films en andere creatieve beroepen.
- Alieu, Gambia (Blind); "Start Now". Alieu's project bereid blinde leerlingen voor zodat ze aan de universiteit kunnen studeren.
- Nosisa, Zimbabwe; "Tula Siswe". Nosisa heeft haar vader aan Aids verloren. Toen de kerk waarvan zij lid was dit heeft ontdekt werd haar lidmaatschap gecancelled. Dit is ook met duizenden anderen gebeurd. Nosisas project wil door een dialoog met kerkbestuurders er voor zorgen dat deze discriminatie stopt.

Alle projecten hebben een donatie van 1000 euro voor de start up fase van hun project ontvangen. Deze donatie werd geschonken door de Nederlandse organisatie "Remarkable".

2.4 Indische onderscheiding:

INCITE, een indische organisatie heeft het IISE met de „Excellence Award in Social Entrepreneurship „ onderscheiden. Één van de raadsleden van Incite is Dr. APJ Abdul Kalam, de vroegere president van India. Deze onderscheiding zou niet mogelijk zijn geweest zonder de inzet en ondersteuning van alle IISE medewerkers en natuurlijk ook niet zonder de ondersteuning van alle donateurs.

2.5 Media

- Deutsche Welle: <http://www.dw-world.de/dw/article/0..15337145.00.html>
<http://www.dw-world.de/dw/article/0..6608030.00.html>
<http://www.dw-world.de/dw/article/0..5420488.00.html>

China Daily www.braillewithoutborders.org/ENGLISH/CHINA_DAILY_EUROPE.pdf

BWB-IISE Facebook: [HTTP://www.facebook.com/bwbiise](http://www.facebook.com/bwbiise)

Namens alle leerlingen, deelnemers en collega's willen we iedereen die ook in 2011 Braille Zonder Grenzen en het IISE hebben ondersteund, HEEL HARTELIJK BEDANKEN!
Wij waarderen het als u dit jaaroverzicht met vrienden en bekenden of kunt delen.
Met vele vriendelijke groeten,

Sabriye Tenberken
Paul Kronenberg

Ondersteuning:

Indien u een donatie voor de projecten van Braille Without Borders (Braille Zonder Grenzen) wilt maken, dan kan dat op de volgende bankrekening: BELANGRIJK: graag uw naam en e-mail adres of woon adres vermelden.

Stichting Doel voor Ogen
Bank: ABN - AMRO, Amsterdam
Rekening nummer: 53 92 38 120 t.n.v. "Doel voor Ogen" of "BZG"
KvK. 34109772